

ring i stedet for at lade medlemslandene, som jo er det bindende led i samarbejdet, skrive under.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, tværtimod. Jeg synes egentlig, det er den helt rigtige fremgangsmåde, der er valgt, når man lader formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Kommissionen og formanden for parlamentet skrive under.

Og jeg føler mig fuldstændig dækket ind af teksten, jeg er oven i købet overordentlig tilfreds med teksten. Jeg synes, det tyske formandskab med den tyske kansler i spidsen har udarbejdet en rigtig god tekst. Det er en kort tekst, det er en klar tekst, og den rammer lige præcis den rigtige tone til den lejlighed, det drejer sig om, så jeg føler mig i den grad dækket ind.

Jeg synes, det er praktisk, at det kun er en, der skriver under, og jeg er helt sikker på, at hvis der skulle have siddet 27 omkring bordet og forhandlet sådan en tekst, så var den både blevet meget længere, meget mindre læseværdig og meget mere uklar. Så det var den helt rigtige måde at gøre det på.

Morten Messerschmidt (DF):

Man kan jo næsten genkende retorikken fra diskussionen om forfatningen. Det handler om, at det hele bliver mere effektivt, det handler om, at tingene bliver lettere at forstå og klarere. Javel. Men det kan åbenbart kun opnås, hvis medlemslandene ingen indflydelse får.

For det, som statsministeren siger, er, at havde man inddraget regeringscheferne, så havde de ikke accepteret den tekst, som de nu er blevet pålagt af Rådet. Så havde de haft indvendinger, og de havde haft ting, som de ønskede med, og måske noget, de ønskede taget ud. Jeg tror, der er flere af medlemslandene, der gerne ville have haft, at man fik strøget det om den nye traktat, som åbenbart skal træde i kraft inden 2009.

Kl. 13.20

Er statsministeren ikke enig i, at det da er paradoksalt, at man på den måde skal undertrykke en uenighed i et samarbejde, der egentlig har mottoet »Forenet i mangfoldighed«? Hvorfor skal den uenighed undertrykkes – om Tyrkiets medlemskab, om at indskrive de kristne værdier, om, hvorvidt forfatningen er god?

Det forstår jeg ganske enkelt ikke.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo heller ikke nogen retvisende beskrivelse af situationen. Der er ikke nogen, der føler sig

undertrykt i den her sag. Jeg talte med praktisk talt alle kolleger i forbindelse med mødet, og alle er glade for teksten, og alle står bag den. Det gør jo ingen forskel, om det er kansler Merkel, der underskriver på alles vegne, eller om 27 underskriver. Alle erklærede sig enig i teksten.

Det er også klart, for det er en rigtig god tekst, der fastslår, at vi stræber efter frihed og fred, demokrati og retsstat, gensidig respekt. I Den Europæiske Union værner vi om medlemsstaternes identitet og forskellige traditioner. Jeg kan slet ikke forstå, hvad hr. Morten Messerschmidt har imod den tekst. Det er en rigtig god, klar og enkel tekst, der fortæller noget om, hvilke værdier det europæiske samarbejde bygger på, og hvilke resultater vi har nået i de sidste 50 år, herunder genforeningen, og de store udfordringer, vi står over for i de kommende år.

Det er mig ubegribeligt, at hr. Morten Messerschmidt kan have så meget imod en så god politisk tekst.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal søge at gøre statsministeren det begribeligt. Jeg skal nævne to ting.

For det første vil jeg erklære mig fuldstændig enig i det, som statsministeren sagde inden topmødet: Der er et behov for at markere alle de kritiske elementer ved EU-samarbejdet.

Det enorme demokratiske underskud, som findes i EU. De enorme problemer, som euroen har skabt. De enorme problemer, som de nedlagte grænser har skabt. De enorme problemer, som østudvidelsen har skabt osv. Alle disse elementer skulle have været nævnt.

For det andet handler det om, at det jo, når statsministeren siger, at man respekterer medlemslandene osv., er rene fraser og ren propaganda. Statsministerens egne ministre har jo i øjeblikket et hyr med at forsvare den danske bopælspligt, at forsvare de danske skatteafskrivningsregler, at forsvare en lang række områder som tipsmonopoler osv. Alle disse centrale dele af det danske samfund og den danske velfærdsstat er under direkte angreb fra EF-Domstolen og fra EU's institutioner. Det harmonerer overhovedet ikke med det billede, som statsministeren søger at fremkalde, når han læser op af erklæringen om, at vi respekterer medlemslandene. Det lyder måske smukt, men det har ingen gang i virkelighedens verden.